3.3 A tevékenységek és a szaktudás átruházása csak egyértelműen rögzített jogi kereten belül és garantált jogbiztonság mellett mehet végbe megfelelően.

3.4 A rendeletjavaslat tárgya pontosan ennek a jogi keretnek a kialakítása, illetve a jogbiztonság megteremtése – mint az alábbi, alapvető kérdésekben:

– A Közös Vállalkozás azon tevékenységeinek továbbvitele a fejlesztési szakaszban, amelyekre az Európai Ellenőrzési Hatóságnak jelenleg nem terjed ki a hatásköre;

– Az Európai Ellenőrzési Hatóság számára kutatási tevékenységek kidolgozásának lehetővé tétele;

– Jogi téren az Európai Ellenőrzési Hatóságra átruházandó rendszertulajdont, illetve materiális és immateriális javakat érintő kérdés rendezése.

3.5 A rendeletjavaslat választ ad mindezekre az elvárásokra, és üdvözlendő, hogy a Tanács nyíltan kifejezi ama szándékát, hogy elkerülje a struktúrák mindenfajta megkettőzését, amely nemcsak haszontalan, de költséges is lenne.

3.6 Kiegészítő jogi síkon – amely közvetlenül nem kapcsolódik a kérdéses rendelethez – a Tanácsnak alaposan meg kellene fontolnia a GALILEO-műholdakat fellövő államok nemzetközi felelősségének kérdését.

Kelt Brüsszelben, 2006. október 26-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitrios DIMITRIADIS

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a közösségbeli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról, valamint az elektronikus hírközlési hálózatok közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv módosításáról”

COM(2006) 382 final – 2006/0133 (COD)

(2006/C 324/19)

2006. szeptember 4-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 95. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnöksége 2006. szeptember 12-én megbízta a „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekciót a bizottsági munka előkészítésével.

Tekintettel a munka sürgősségére, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. október 26-án tartott 430. plenáris ülésén Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER-t főelőadónak nevezte ki, és 131 szavazattal 7 ellenében, 12 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. **Következtetések és ajánlások**

1.1 Az EGSZB osztja az Európai Bizottság nézeteit, amely – tekintettel a mobiltelefonálók által a mobiltelefonjaikon igénybe vett „nemzetközi barangolási” szolgáltatásért fizetett túl magas díjra –, rendeletjavaslatot dolgozott ki abból a célból, hogy harmonizált jogalapot adjon az elektronikus hírközlés belső piacának megvalósítását megkönnyítő intézkedéseknek, amelyek ugyanakkor a polgárokat állítják a közösségi politika középpontjába.

1.2 A javaslat szükséges, arányos, és emeli a fogyasztóvédelem szintjét azáltal, hogy átláthatóságot szolgáló intézkedéseivel hatékonyan kiterjeszti a fogyasztók jogát az információkhoz való hozzáférésre, továbbá védi gazdasági érdekeiket egy olyan mechanizmus bevezetésével, amely révén a földi mobilszolgáltatóknál árkorlátozást vezetnének be a tagállamok közötti beszédhívásokhoz kapcsolódó barangolási szolgáltatások kis- és nagykereskedelmét illetően.

1.3 Az EGSZB helyesebbnek tartaná, ha az Európai Bizottság a rendelet működésének felülvizsgálatakor későbbi javaslatait „a hívó fél fizet” (*„calling party pays”*), valamint a „hazai díjszabás” elvére (*„home pricing principle”*) alapozná, ami azt jelenti, hogy a barangoló ügyfelek által fizetett díjak hasonlóak, mint a hazai hálózat által megállapított díjak.

2. **Bevezetés**

2.1 Az európai polgárok mind gyakoribb külföldi utazásai – mindenekelőtt az EU-n belül – egyre szükségesebbé teszik a telefonbeszélgetések biztosítását a növekvő számú mobiltelefonon. „Barangolásnak" ebben az összefüggésben az ügyfél azon lehetőségét nevezzük, hogy – a különböző országokon belüli üzemeltetők közötti megállapodás alapján – külföldi utazása során hívást kezdeményezhet, illetve fogadhat.

2.1.1 Ennek során egy nemzeti mobiltelefonhálózat-szolgáltató (fogadó hálózat) egy másik ország szolgáltatójának (hazai hálózat) nyújt szolgáltatásokat. A piac általában a következő szolgáltatásokat foglalja magában:

– egy másik tagállam vagy egy olyan harmadik ország mobilszolgáltatói részére, ahová mobiltelefonról hívás kezdeményezhető;

– egy másik tagállam vagy egy harmadik ország mobilszolgáltatói részére, ahonnan hívásokat kezdeményeznek egy mobil készülékről;

– egy tagállamon vagy egy harmadik országon belüli mobilszolgáltatók részére, ahonnan adatokat továbbítanak mobilkészülékről;

– egy tagállamon vagy egy harmadik országon belüli mobilszolgáltatók számára, amelyek mind beszédhívásokat, mind adatokat továbbítanak mobil vagy vezetékes, nemzeti vagy nemzetközi hálózatok felhasználói részére.

2.1.2 A becslések szerint már csaknem 150 millió európai polgár használja ezt a szolgáltatást, vagy amikor szabadságukat töltik, vagy – sokkal nagyobb arányban (háromnegyed részben) – munkájukhoz kapcsolódó célokra.

2.2 A barangolás kétségtelen gazdasági és társadalmi előnyökkel jár a polgárok számára, de ismételt kritikák tárgya is a felhasználók, a fogyasztóvédelmi szervezetek, szabályozó hatóságok és politikusok részéről, mivel díjai sokkal magasabbak, mint a belföldi hívásokért fizetett díjak. A bírálatok szerint ezenkívül a barangolás díjai nem elég átláthatóak a végfelhasználó számára; a szolgáltatásnyújtás költségei alapján indokolatlanul magasak, és az országok, illetve üzemeltetők között jelentős eltéréseket mutatnak: a díjak nagyjából 0,20 eurótól, amelyet egy Svédországból hazatelefonáló finn felhasználó fizet, 13,05 euróig, amelyet egy Lettországban tartózkodó máltai fizet, terjednek. Különböző ágazati tanulmányok szerint az európai uniós telefontársaságoknak évi mintegy 10 milliárd eurós bevételük származik ebből a szolgáltatásból, ami üzleti forgalmuk 3–7 %-át teszi ki, és ez a részarány folyamatosan emelkedik.

2.3 Az Európai Bizottság az elmúlt évtized vége óta több kezdeményezéssel fejezte ki aggodalmát az Európán belül utazó mobiltelefon-felhasználók barangolásáért kiszabott magas díjak miatt:

– 1999 közepén az Európai Bizottság úgy döntött, hogy ágazati vizsgálatot végez a nemzeti és nemzetközi barangolási szolgáltatásokról, és eljárást indított az Egyesült Királyság és Németország egyes mobilszolgáltatói ellen.

– Az elektronikus hírközlésre vonatkozó 2002. évi jogszabálycsomag ([1]) elfogadása után az elektronikus hírközlési ágazat érintett termék- és szolgáltatáspiacairól szóló 2003. február 11-i európai bizottsági ajánlás ([2]) a nyilvános mobiltelefonhálózatok közötti nemzetközi barangolás belföldi kiskereskedelmi piacát az előzetes szabályozást igénylő érintett szolgáltatások közé sorolta.

– 2005 májusában az európai szabályozók csoportja ([3]) megjegyezte, hogy a fogyasztói árak belátható indok nélkül igen magasak; hogy ennek okát egyszerre kell keresni abban, hogy a fogadó hálózat működtetője magas nagykereskedelmi árakat szab, és abban, hogy a fogyasztó saját hálózatának üzemeltetője gyakran magas fogyasztói felárat kér; hogy a nagykereskedelmi ár csökkenése nem mindig ér el a végfelhasználóig; és végül, hogy a fogyasztók gyakran nem kapnak egyértelmű tájékoztatást a barangolás díjtételeiről.

([1]) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK irányelv, a „Keretirányelv" (HL L 108, 2002.4.24., 33.o). A következő irányelveket szintén ugyanazon a napon fogadták el: Az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló 2002/19/EK irányelv, a „Hozzáférési irányelv" (HL L 108., 2002.4.24., 7.o.) az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002/20/EK irányelv, az „Engedélyezési irányelv" (HL L 108., 2002.4.24., 21.o.) és az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, „Egyetemes szolgáltatási irányelv" (HL L 108., 2002.4.24., 51. o.) Ehhez a listához hozzá kell még tenni az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelvet (HL L 201., 2002.7.31., 37.o.).

([2]) Az Európai Bizottság 2003. február 11-i ajánlása az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján előzetes szabályozás alá vonható érintett elektronikus hírközlési ágazatbeli termék- és szolgáltatáspiacokról – C(2003) 497, HL L 114., 2003.5.8., 45.o. Ez 18 olyan piacot sorol fel, amelyekről feltételezhető, hogy meghatározásuk a közösségi jogszabályok alapján történt.

([3]) Lásd a 2004. szeptember 14-i 2004/461/EK bizottsági határozattal (HL L 293., 2004.9.16., 30. o.) módosított, az elektronikus hírközlési hálózatokkal és szolgáltatásokkal foglalkozó európai szabályozók csoportjának létrehozásáról szóló 2002. július 29-i 2002/627/EK bizottsági határozatot (HL L 200., 2002.7.30., 38.o).

– 2005 októberében az Európai Bizottság azzal hívta fel a figyelmet a magas nemzetközi barangolási díjak problémájára és az árak áttekinthetőségének hiányára, hogy olyan fogyasztói tájékoztató honlapot szerkesztett, amely nem csak azt támasztotta alá, hogy a díjszabás sok esetben nyilvánvalóan túl magas, hanem azt is szemléltette, hogy az árak változóak a Közösségen belül, holott azonos jellemzőjű hívásoknál ezt semmi nem indokolja.

– Az Európai Parlament a 2004. évi európai elektronikus hírközlési szabályozásról és piacokról szóló 2005. december 1-jei állásfoglalásban ([4]) üdvözölte a nemzetközi barangolási ágazat áttekinthetőségére irányuló bizottsági kezdeményezést, és felkérte az Európai Bizottságot, hogy a határokon átnyúló mobiltelefonálás magas díjszabását igyekezzék további kezdeményezésekkel csökkenteni.

– 2005 decemberében az európai szabályozók csoportja az Európai Bizottsághoz fordult, kifejezve aggodalmát, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok intézkedései nem fogják megoldani a magas árak problémáját, mivel a barangolás olyan kivételes esetet teremt, amelyben a fogyasztó nyilvánvaló érdeksérelme előreláthatólag nem szüntethető meg pusztán a keretszabályozás alkalmazásával.

– 2006 márciusában az Európai Tanács hangsúlyozta ([5]), hogy a versenyképesség érdekében fontos csökkenteni a barangolás díját, tekintettel arra, hogy a megújult lisszaboni stratégia gazdasági növekedési és termelékenységi célkitűzéseinek eléréséhez az információs és kommunikációs technológiákra (IKT) vonatkozóan célirányos, hatékony és integrált politikákra van szükség európai és nemzeti szinten.

2.4 Mostanáig a kritikákban megfogalmazott egyértelmű diagnózis, az európai intézmények kezdeményezései, egyes tagállamok intézkedései, sőt, a néhány üzemeltető által végrehajtott díjtétel-csökkentés ellenére sem sikerült hatékony, gyors intézkedéseket hozni az EU-n belüli barangolási díjak számottevő, összehangolt csökkentésére.

2.5 Különböző szabályozási lehetőségek és ezek következményeinek megvizsgálása után az Európai Bizottság 2006. július 12-én rendeletjavaslatot terjesztett elő az EU-n belüli nyilvános mobilhálózatok vonatkozásában, amely korlátozni igyekszik azokat a díjakat, amelyeket az üzemeltetők egymás részére szabhatnak meg a mobilhívások kezeléséért, valamint azokat a díjtételeket, amelyek a felhasználót terhelik ilyen hívások saját országán kívüli, de az Európai Unión belüli kezdeményezéséért és fogadásáért. Ez a rendelet módosítaná az elektronikus hírközlés közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelvet.

([4]) 2005/2052 EP állásfoglalás (INI).

([5]) Közlemény az Európai Tanács Tavaszi Ülésszakának – Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért – A lisszaboni stratégia új kezdete, COM(2005) 24, 2005. 2. 2. és az Európai Tanács 2005. március 22–23-i brüsszeli ülésszakának elnökségi következtetései.

3. **Az Európai Bizottság javaslata**

3.1 A rendeletjavaslattal az Európai Bizottságnak az a célja, hogy harmonizált, objektív, következetes és arányos jogalapot hozzon létre, amely megkönnyíti az elektronikus hírközlés belső piacának kialakítását; valamint összhangban van a növekedésnek és a foglalkoztatottságnak a versenyképesség fokozása általi előmozdítására irányuló megújult lisszaboni stratégiával és az Európai Bizottság kapcsolódó i2010 kezdeményezésével.

3.2 Ez a mechanizmus lehetővé tenné, hogy a földi mobilszolgáltatóknál percdíjkorlátozást vezessenek be az Európai Közösségen belül a tagállamok közötti beszédhívásokhoz kapcsolódó barangolási szolgáltatások hálózati üzemelők közti nagykereskedelmi díjait, illetve a hazai szolgáltató kiskereskedelmi díjtételeit illetően. A felső árkorlát megállapításánál indokolt tekintetbe venni, hogy mely különböző elemek vesznek részt egy nemzetközi barangolásos hívás lebonyolításában (beleértve az általános költségeket, valamint a hívás jelzését, kezdeményezését, továbbítását és végződtetését), és a szolgáltatás hátterében álló költségek különbségeit.

3.3 Az „európai hazai piac szemléletmódjának" az a célja, hogy magas szintű védelmet biztosítson a Közösségen belül utazó, nyilvános mobiltelefon-hálózatokat igénybe vevő fogyasztóknak, ugyanakkor megmaradjon a mobilszolgáltatók közötti verseny is, akiknek lehetőségük lenne az általuk kínált termékek differenciálására, és árstruktúráiknak a piaci feltételekhez és a fogyasztói preferenciákhoz történő igazítására.

3.4 Az árkorlátozások a következőképpen alakulnának:

– A fogadó országon belülre irányuló hívások nagykereskedelmi díja a jelentős piaci erejűnek minősített mobilhálózat-üzemeltetők által szedett végződtetési díjak közösségi átlagának legfeljebb kétszerese lehet. Az átlagos mobilhívás-végződtetési díjak megbízható támpontnak tekinthetők, ugyanis az elektronikus hírközlésre vonatkozó 2002. évi keretszabályozással összhangban a szabályozó hatóságok már most is felügyelik őket, és a költségorientáció elve alapján határozandók meg;

– Amikor a hívás a fogadó országból a honos országba vagy egy harmadik közösségi országba irányul, az ár nem lehet magasabb, mint az említett átlagos díj háromszorosa;

– A javaslat a barangolásos hívások ugyanezen kategóriáira kiskereskedelmi szinten a felső árkorlátot a vonatkozó nagykereskedelmi árkorlát 130 %-ában állapítja meg, ami a HÉA-t nem tartalmazza, de a szabályozott barangolási hívások nyújtásához kapcsolódó minden állandó díjtételt, így a kapcsolási díjat és a regisztrációs díjat igen. A szabályozott barangolásos hívások kezdeményezésének kiskereskedelmi díjára vonatkozó korlátozások a javasolt intézkedés hatálybalépése után hat hónappal válnának hatályossá, hogy a szolgáltatók megtehessék a szükséges módosításokat;

– A javaslat a barangoló ügyfél számára az átlagos mobilhívás-végződtetési díj szintén 130 %-ában állapítja meg a felső árkorlátot a Közösségen belüli, de a honos országon kívüli barangolás közben fogadott hívásokért, ami a HEA-t nem tartalmazza, de a szabályozott barangolási hívások nyújtásához kapcsolódó minden állandó díjtételt, így a kapcsolási díjat és a regisztrációs díjat igen.

3.5 A rendeletjavaslat a díjak átláthatóságának szükségességével is foglalkozik; kötelezi a mobilszolgáltatókat, hogy barangoló ügyfeleik kérésére személyre szólóan tájékoztassák őket a kiskereskedelmi barangolási díjakról. Az információ ingyenes, és az ügyfél választhat, hogy mobilbeszédhívással, vagy SMS-ben (rövid szöveges üzenet) kívánja-e megkapni. A mobilszolgáltatók ezenkívül szerződéskötéskor, valamint rendszeres időközönként és a díjszabásban bekövetkező minden jelentős változás alkalmával is kötelesek tájékoztatást nyújtani a barangolási díjakról.

3.6 Annak érdekében, hogy e rendelkezések mindenkinek előnyére váljanak, aki mobiltelefon-beszélgetéseket folytat, az e rendeletben foglalt díjszabási követelményeket indokolt egységesen alkalmazni, függetlenül attól, hogy a barangoló ügyfél feltöltőkártyás vagy számlás szerződést kötött-e hazai szolgáltatójával.

3.7 A rendelettervezet – az elektronikus hírközlésre vonatkozó keretszabályozás szerinti feladataiknak megfelelően – felhatalmazza a nemzeti szabályozó hatóságokat a rendelkezések betartatására. E hatóságoknak, azonkívül, hogy felelősek az Európai Bizottság által rendszeres időközönként közzéteendő átlagos mobilhívás-végződtetési díj közléséért, figyelemmel kell kísérniük a Közösségen belül barangoló mobiltelefonos ügyfeleknek nyújtott beszéd- és adatátviteli szolgáltatások – beleértve az SMS-t és a multimédiás üzenetek (MMS) – árának alakulását, különösen a Közösség legkülső térségeinek esetében, az életképesség és a költségek megtérülésének értékelése céljából, és rendelkezniük kell e rendelet megszegése esetén adott esetben alkalmazandó szankciókról.

3.8 Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket az Európai Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([6]) összhangban helyénvaló elfogadni. Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdése szerinti határidő három hónap. Az Európai Bizottságot a 2002/21/EK irányelv 22. cikkével létrehozott hírközlési bizottság segíti.

3.9 A javaslat előírja, hogy a rendeletet két év után felül kell vizsgálni. Ez azt jelenti, hogy amennyiben az akkori piaci helyzet alapján a rendelet szükségtelennek bizonyul, az Európai Bizottság mérlegelni fogja, hogy a jobb szabályozás elveivel összhangban javaslatot tegyen-e a hatályon kívül helyezésére.

([6]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

4. **Általános észrevételek**

4.1 Az EGSZB értékeli az Európai Bizottság arra irányuló erőfeszítését, hogy jogalapot teremtsen az európai mobiltelefon-szolgáltatások barangolási díjainak csökkentésére irányuló hatékony intézkedések elfogadására. Érdemes megjegyezni, hogy az Európai Bizottság becslései szerint a barangolási díjakat akár 70 %-kal is csökkenteni lehetne, ami mintegy 5 milliárd eurós megtakarítást jelentene a fogyasztók számára.

4.1.1 Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a javasolt intézkedés két szempontból is magas szintű védelmet jelent a fogyasztók számára: egyrészt a barangolási költségek csökkentése révén gazdasági érdekeiket szolgálja, másrészt támogatja a felhasználók jogát az információkhoz való hozzáférésre, így növeli az árak átláthatóságát. Az EGSZB egyetért azokkal az indokokkal, amelyek alapján az Európai Bizottság kidolgozta ezt a javaslatot, és támogatja azt.

4.2 Az EGSZB annak is tudatában van, hogy bizonyos szabályozó hatóságok és az üzemeltetők vonakodása miatt a barangolási árak csökkentésére vonatkozó konszenzus kialakítása nehézségekbe ütközik. A bírálók elsősorban arra hivatkoznak, hogy az Európai Bizottság kezdeményezése túlzott mértékű szabályozást vezetne be; hogy nem került sor elegendő konzultációra az érintett felekkel; a rendelet alkalmazásának túlságosan rövid a határideje, ami nem teszi lehetővé az üzemeltetők alkalmazkodását; ezeknek a társaságoknak lehetőséget kellene kapniuk az önszabályozásra; az intézkedés csak a kiskereskedelmi árakra – a nagykereskedelmi díjtételeket érintetlenül hagyva – is vonatkozhatna; a kezdeményezés különösen azon országok üzemeltetőit érinthetné hátrányosan, ahová sokan látogatnak más országokból, vagy azzal a káros hatással járhatna, hogy más távközlési szolgáltatásoknak növelné az árát, és veszélybe kerülnének az elektronikus hírközlés fejlesztéséhez szükséges jövőbeli beruházások (3G, szélessávú internetszolgáltatás stb.).

4.3 Azt is meg kell azonban jegyezni, hogy a telefonüzemeltetők bevételei olyan magasak, hogy – amint ezt az üzemeltetők saját ágazati tanulmányai is elismerik – gazdasági életképességük a barangolási díjak csökkenése esetén is biztosítva lenne.

4.3.1 Indokolt, hogy az Európai Bizottság rendeletet javasol, mert elismerjük ugyan bizonyos üzemeltetők erőfeszítéseit a barangolási díjak csökkentésére, de a tapasztalatok tanúsága szerint az ilyen kezdeményezések nem garantálják sem a gyorsaságot, sem a kellő harmonizációt, amelyet a probléma megoldása igényel.

4.3.2 Az EGSZB tehát úgy ítéli meg, hogy rendeletre van szükség, mivel ezt azonnal alkalmazni tudják a tagállamok, így előnyösebb, mint az egyszerű piaci önszabályozás, illetve azok az intézkedések, amelyeket a tagállamok önmagukban is hozhatnak, ugyanis a barangolás transznacionális jellegű. Határokon átnyúló jelenségről van szó, amelyet a nemzeti szabályozó hatóságok nem képesek kezelni.

4.4 Másrészt a virtuális üzemeltetők létrehozásának jövőbeli lehetősége figyelmeztet annak a kockázataira, ha az EU más-más területeire nézve különböző határozatok kerülnének elfogadásra, ugyanis ez veszélyeztetné az elektronikus hírközlés egész Európára kiterjedő globális fejlesztését.

4.5 Mindezzel együtt az EGSZB sajnálja, hogy az Európai Bizottság arra irányuló intézkedései, hogy az üzemeltetők többé ne állapíthassanak meg indokolatlanul magas díjakat ezért a szolgáltatásért, végül messze elmaradnak a felhasználók várakozásaitól, sőt azoktól az intézkedésektől is, amelyeket maga az Európai Bizottság tervezett eredetileg.

4.6 Az EGSZB megítélése szerint azt a célt kellene kitűzni, hogy a barangolási díjak tagállamonkénti különbségei megszűnjenek, anélkül hogy ez veszélyeztetné az egyes üzemeltetők között az ajánlatok vonatkozásában kialakuló esetleges versenyt. Más szóval az ügyfelek ugyanazt a díjat fizetnék, mint saját országukban, tekintet nélkül arra, hogy hol tartózkodnak („*home pricing*”, azaz „*hazai díjszabás elve*”). A rendeletjavaslattal a díjak csökkentésének ellenére nem érhető el a hazai és a barangolási árak azonos szintre hozásának célja.

4.7 A rendeletjavaslat korlátozza ugyan a barangoló ügyfelek által a hívásfogadásért fizetendő díjakat, de – bár ezt régóta követelik felhasználói és fogyasztóvédelmi szervezetek, és eredetileg az Európai Bizottság is így tervezte – meg nem szünteti ezeket. Az EGSZB megítélése szerint a jövőben a „hívó fél fizet” („*calling party pays*”) elv bevezetésére kellene törekedni, mivel ez igazságosabb.

4.8 Az EGSZB sajnálja, hogy az Európai Bizottság nem vizsgálta meg, hogy milyen szociális hatása lehet ezen intézkedés elfogadásának, és reméli, hogy alkalmazása nem hat károsan a foglalkoztatásra vagy a munkakörülményekre az ágazatban, hanem éppen ellenkezőleg, fenntarthatók a Szociálpolitikai Menetrend ([7]) által keltett várakozások.

4.8.1 Az EGSZB túlzottnak tartja a kiskereskedelmi díjakra – tehát amelyeket a végfelhasználók fizetnek – vonatkozó árkorlátozások hatálybalépésének hat hónapos határidejét, mivel az üzemeltetők könnyen alkalmazkodni tudnak az új helyzethez, ezért e határidő megszüntetését javasolja.

4.8.2 Mindazonáltal ésszerűbbnek tűnik, hogy az említett hat hónapra a rendeletjavaslat tartalmazzon néhány átmeneti intézkedést, amelyek korrekciós intézkedéseket vezetnének be azon egyensúlyhiányok kompenzálására, amelyeket a rendelet alkalmazása egyes üzemeltetők számára jelentene – különösen az új tagállamokban –, de ezek az átmeneti intézkedések nem lehetnek diszkriminatívak e tagállamok fogyasztóival szemben.

4.9 Az EGSZB reméli, hogy a rendelet alkalmazása nem jár majd a mobilszolgáltatások díjainak olyan kiigazításával, amelynek során egyes üzemeltetők meghatározott körülmények között úgy próbálják fedezni költségeiket, hogy más szolgáltatásokból nagyobb bevételre törekednek. Ezért gondoskodni kell arról, hogy a nagy- és kiskereskedelmi díjak megállapításának mechanizmusai a szolgáltatással kapcsolatos összes költségre kiterjedjenek.

4.9.1 Az elektronikus hírközlési piac azonban olyan dinamikus, hogy az EGSZB egyetért az Európai Bizottság azon szándékával, hogy a rendelet működését annak hatálybalépése után legkésőbb két évvel felülvizsgálja. Erről szóló jelentésében az Európai Bizottságnak meg kell indokolnia, hogy a piac alakulása és a verseny továbbra is szükségessé teszi-e a rendeletet, vagy hatályon kívül helyezhető.

4.9.2 A rendelet működésének felülvizsgálatakor a következmények meghatározása érdekében értékelni kell, hogy milyen hatása van a foglalkoztatásra, a munkakörülményekre és az üzemeltetők befektetéseire.

4.10 Az EGSZB megítélése szerint a rendelet elfogadása által nyújtott alkalmat a barangolással kapcsolatos – a szolgáltatási díjak indokolatlanul magas megállapításán kívüli – más problémák megoldására is fel kellene használni. Hasonlóképpen indokolatlan például az, hogy az uniós országok egyes határ menti térségeiben már igénybe kell venni a barangolási szolgáltatást.

Kelt Brüsszelben, 2006. október 26-án

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

([7]) COM(2005) 33 final. Az Európai Bizottság közleménye a Szociálpolitikai Menetrendről.